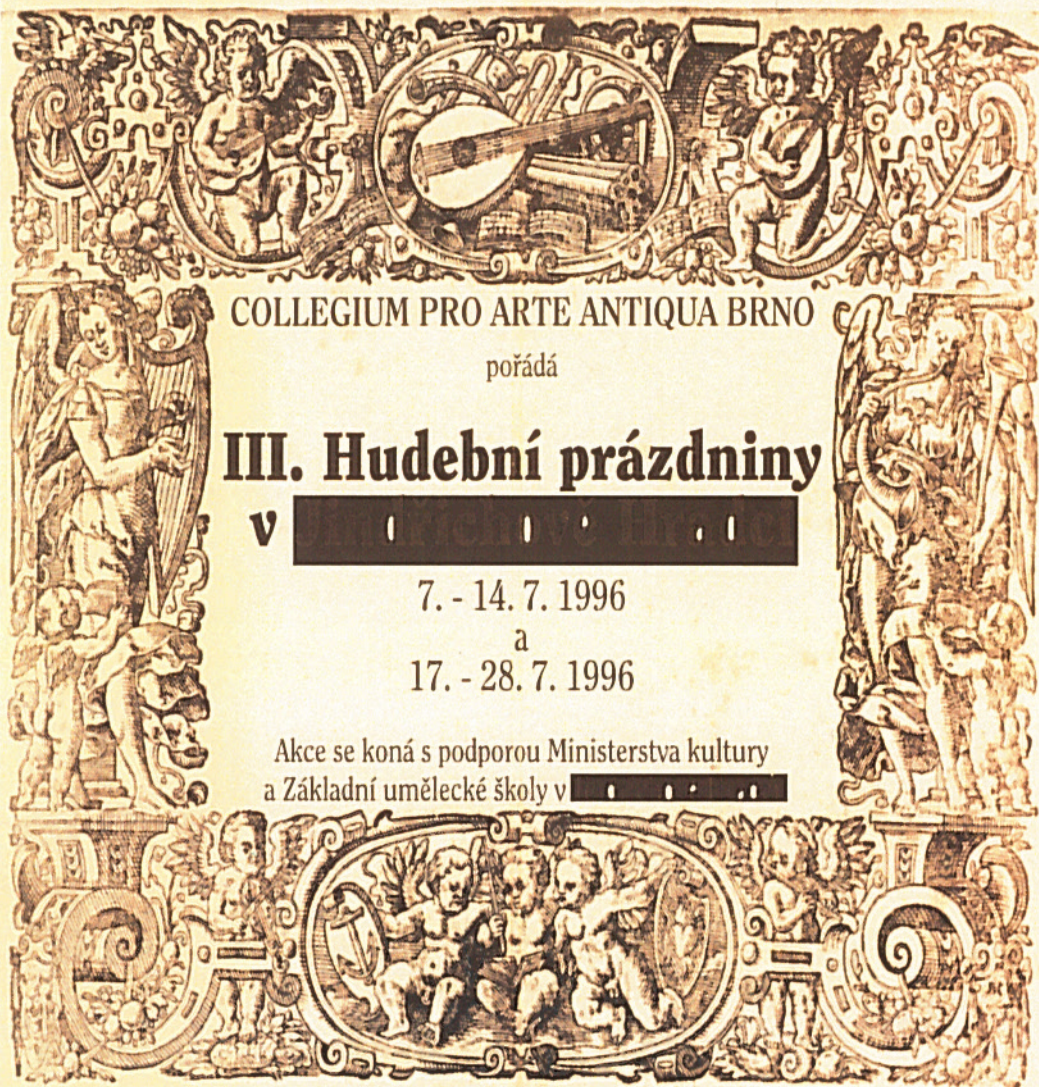

Pišťinoviny No. 18

COLLEGIUM PRO ARTE ANTIQUA BRNO

pořádá

III. Hudební prázdniny

v

7. - 14. 7. 1996

a

17. - 28. 7. 1996

Akce se koná s podporou Ministerstva kultury
a Základní umělecké školy v

Obálka je tentokrát cele věnována pokračování nikdy
nekončícího seriálu Ze starých pištických letopisů,
který naleznete uvnitř časopisu.

Hudebníci a skauti v průvodu městem

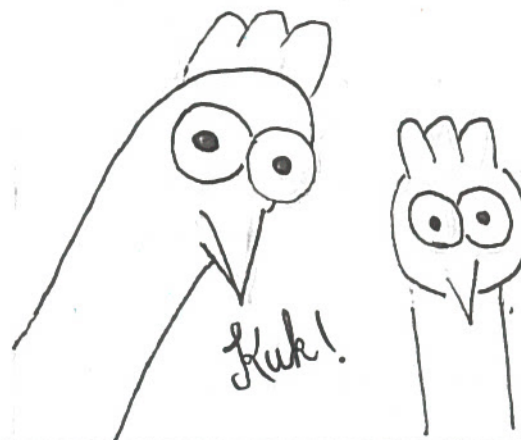
Kapela v akci - najdete svoje rodiče?

Milí čtenáři,

Velikonoce jsou za dveřmi! Kluci už si začínají plést mrskačky a holky přemýšlí nad tím, jaká je to nespravedlnost, že je někdo přijde vymrskat a ještě za to dostane dobroty. Naše Pištinoviny, ale období Velikonoce pojaly úplně jinou formou a to skrz slepice. Proto v tomto čísle naleznete několik slepičích obrázků od zdatné kreslíčky Aleny Rašové.

Dále je toto číslo věnované především rubrice ze starých pištiletopisů, jak jste mohli vidět na obálce. Doufám, že se Vám velikonoční číslo Pištinovin bude líbit.

Příjemné čtení přeje
Alžběta Poláčková

Knihmžlona

Žkuste si za rok přečíst 20 knih podle kritérií Čtenářské výzvy 2019.

Díky ní můžete poznat hodně nových autorů a žánrů. ☺

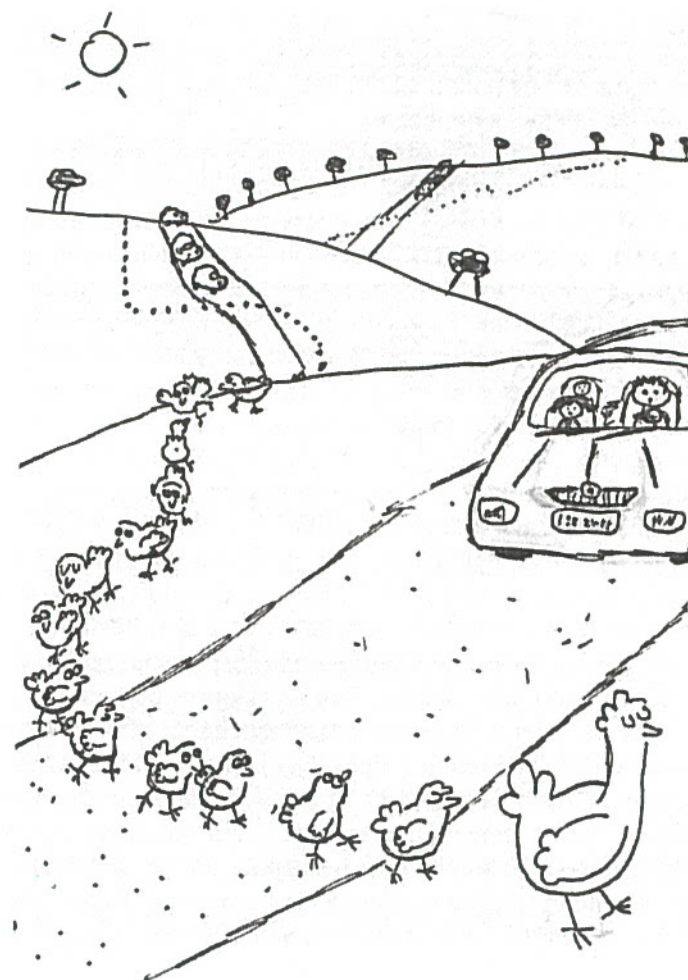
----- ČTENÁŘSKÁ VÝZVA 2019 -----

1. KNIHA, jejíž název je v rozkazovací způsobu
2. KNIHA, která má lichý počet stran
3. KNIHA, ve které hraje důležitou roli hudební nástroj
4. KNIHA, cestopis
5. KNIHA od ženské autorky s mužskou hlavní postavou
6. KNIHA, která má v názvu kalendářní měsíc
7. KNIHA, která Vás zaujala svou obálkou
8. KNIHA od asijského autora
9. KNIHA, která má na Databázi knih v době čtení méně než 10 komentářů.
10. KNIHA od současné české autorky
11. KNIHA, jejíž děj se odehrává v Ostravě
12. KNIHA, která má v názvu slovo kniha
13. KNIHA autora, jehož jméno i příjmení začíná na stejné písmeno
14. KNIHA o vašem oblíbeném místě, zemi
15. KNIHA od autora, který napsal více než 20 knih
16. KNIHA s oxymorónem v názvu
17. KNIHA, jejíž děj se odehrává ve vězení

18. KNIHA, která obdržela Man-bookerovu cenu 5
19. KNIHA poprvé vydaná v roce 2019 (nová kniha)
20. KNIHA s černobílou obálkou

- ČTĚTE - ČTĚTE - ČTĚTE - ČTĚTE - ČTĚTE -

Velikonoce jsou tu! ↘

OKÉNKO NEMOCNÍČNÍHO LAZARA

Když jsme já a máma přišly do nemocnice, tak jsme se nejdříve musely zorientovat v pavilonech, protože tam byli čtyři (ale možná ještě mnohem víc). Když jsme tedy našly pavilon C, který jsme hledaly, vešly jsme dovnitř. Před anesteziologickou ambulancí*) jsme musely asi tři čtvrtě hodiny čekat a pak mě vzali dovnitř. Tam mi sestra změřila tlak, výšku a váhu. Na konec jsem na doktora otevřela pusku a bylo to.

Potom, když jsme probloudily chodbami do pavilonu B, jsme tam asi další půl hodinu seděly před příjímací kanceláří. Když nás tam nakonec vzali, tak tu byl hned další problém. Kde bude spát máma? Nakonec nás nechali na pokoji spolu. Byly tam s námi ještě dvě paní, které šly obě na operaci s ramenem.

Na pokoj nám sestry přinesly oběd. Měli jsme paprikáš (omáčku s těstovinami), který byl docela obstojný a potom už jsme jen čekaly, aniž jsme věděly na co. Přišla k nám sestra, že nás poučí o operaci. Nejdříve jsme museli podepsat nějakou spoustu papírů a potom nám řekla kdy a v jakém pořadí na operaci půjdeme. Měla jsem jít první, a to už v 7:00 ráno dalšího dne. Po večeri (v 17:00!), což byla bramborová kaše (kterou mimochodem nemám moc ráda) se zeleninou a vejíčkem jsem už nemohla nic jíst a od půlnoci nic pít. To byla smůla pro ostatní, kteří šli na operaci až kolem poledne, protože museli být o hladu a bez pití skoro půl dne.

Já jsem tedy ráno okolo půl šesté vstala a šla se osprchovat. Potom jsem až do sedmi čekala, než přišel sanitář**) a odvezl mě v posteli (no kdy se vám to stane) do operačního sálu, kde jsem musela ležet úplně bez ničeho na nepohodlném lehátku. Píchli mi do ruky nějakou hadičku, dali mi před pusku jakousi dýchací masku a víc už si naštěstí nepamatuju. Potom jsem se probudila v tzv. dospávacím pokoji a odvezli mě zpátky do toho našeho. Tam jsem teprve postupně zjišťovala, jak to bolí a také jsem s hrůzou zjistila, že mi z té rány vede taky nějaká hadička, ke které je připevněná jakási lahvička. Až asi ve dvě hodiny mi máma dala banán a také jsem s radostí zjistila, že už si můžu sednout. Potom jsme měli zase v pět hodin večeri, tentokrát ovesnou kaši. V noci jsem toho moc nenaspala, což se dalo očekávat a na snídani jsme měli rohlík s máslem a přeslazený čaj. Také k nám ráno přišla vizita a vytahovali mi tu hadičku z nohy. Bolelo to jako čert, ale

vydržela jsem to. Potom mi vytahovali tu z ruky, ale to jsem proti tomu předchozímu ani necítila. Moje dvě spolunocležnice už vesele chodily (byli tu na operaci s ramenem) a cvičily s tyčkou, aby zvedly ruce nad hlavu, protože to byla podmínka k jejich propuštění.

Na oběd byla (a teď pozor!) jakási bílá omáčka s knedlíky, která chutnala asi jako kus rozpadlého kapesníku (buďte vděční za školní jídelnu). Odpoledne jsem se odhodlala vstát a udělala jsem pár opatrných kroků o berlích. Jednu z nás potom pustili domů. Celé odpoledne jsem pak trénovala chůzi po chodbách a šla na pooperační rentgen.

Další den ráno byla snídane úplně stejná jako včera, takže jsme už nemohly cukr ani vidět. Po ranní vizitě nás konečně pustili domů.

*) Tam se rozhodovali jak a čím mě uspí.

**) Pán, co se stará o převoz pacientů ať už na postelích nebo v křeslech.

DĚKUJEME VŠEM, KDO SE PODÍLELI NA PŘÍPRAVĚ
18 ŽISLA PÍSTINOVIN:

Šéfredaktorka: Alžběta Poláčková: 3, 4, 5, 19,

Další příspěvky: Alena Rašová: 5, 14, 15, 20, 21,

Hedvika Mojdllová: 6, 7, Josefína Vondrušková:

8, 9, Mojmír Poláček: obálka, 10, 11, 12, 13,

Mojmír Vlach: 16, Daniela Ryšavá: 17, Jana

Hlaváčková: 18, 22.

----- PŘÍSPÍNEJTE -----

SVÉ PŘÍSPĚVKY ZAŠÍLEJTE NA:

pistynoviny@provitacreature.cz

KVĚTINÁŘSTVÍ

Komonice bílá (*melitour albus*)
 květy komonice bílé vyrůstají
 v podlouhlých úzkých hrozních.
 Listy se liší od jiných příbuzných
 "jetelovin". Střední lístky ve
 složených zpráhových listech jsou
 řapíkaté. Když budete komonici lisovat,
 bude při svěžení vonět po márnici
 kumarínem, který obsahuje podobně
 jako svízel vonný neboli márnika.
 Komonice bílá a příbuzná komonice
 lékařská se usušené mohou vkládat
 do prádelníku a šatníku. Pro člověka
 příjemnou vůni vůbec neshájejí moli.

komonice bílá

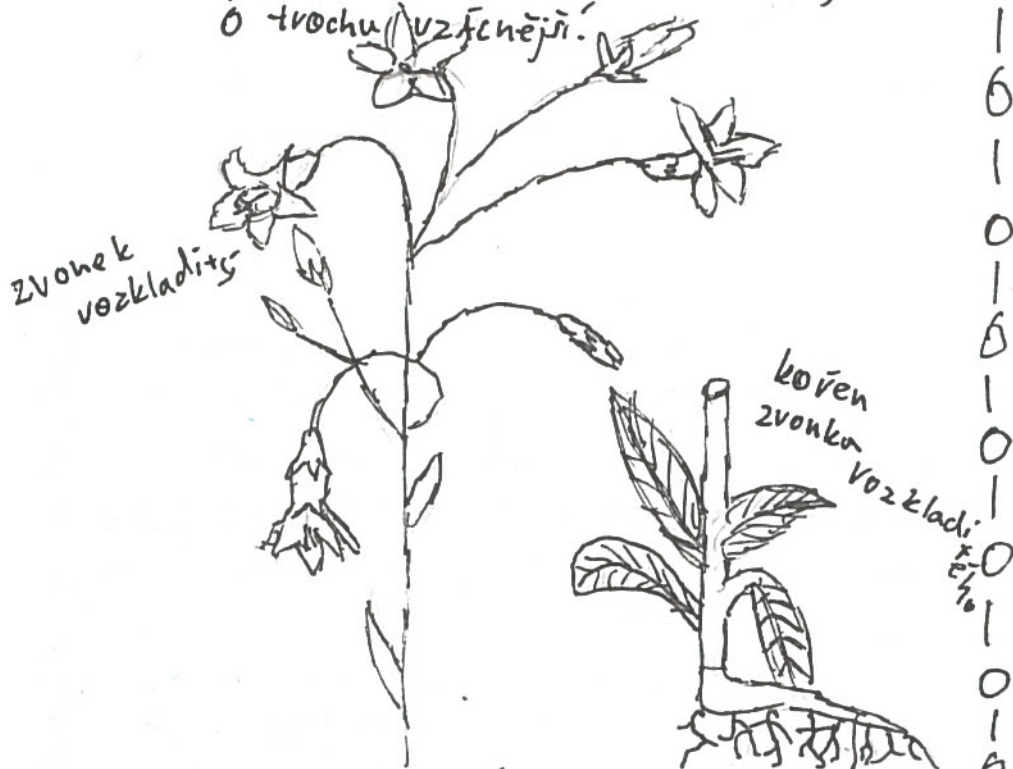
květ komonice

KVĚTINÁŘSTVÍ

zvonek rozkladitý (*campanula patula*)

Zvonek rozkladitý je jedna z mnoha
 modře kvetoucích rostlin z čeledi
 zvonkovitých. Je hojnější v pahorkatině
 a podhůří, zatím co v nížinách je
 o trochu vzácnější.

Josefina Vondrušková

ZE STARÝCH PIŠTICKÝCH LETOPISŮ

V M.ČÍSLE PIŠTINOVIN JSME NAPOSLEDY SLEDOVALI HISTORII PIŠTIKLUBU PŘI LETNÍM VYHRNÁVÁNÍ NA HRADECH A ZÁMCÍCH. NA VŠECH ŠTACÍCH VŠAK MĚLO JEDNO MÍSTO V BOHATÝCH DĚJINÁCH KLUBU ZVLÁŠTNÍ POSTAVENÍ. PŘI JEDNĚ PAMÁTNĚ UDALOSTI, O KTERÉ UŽ BYLA NA STRÁNKÁCH TOHOTO ČASOPISU ŘEČ, SE PIŠTICI SEZNAMLI S PANÍ JARMILOU KULHAVOU, TEHDY ŘEDITELKOU ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V. NOVAKA VE MĚSTĚ XY. TA NAŠ POZVALA DO SVEJÍ ÚTULNĚ A ČERSTVĚ OPRAVENÉ ŠKOLY K LETNÍMU POBYTU. A PROTOŽE BYLA VZORNOU HOSTITELKOU A SOUČASNĚ NADŠENDU PATRIOTKOU ONOHO STAROBYLÉHO JIHOČESKÉHO MĚSTA, ZAJÍŽDĚLI JSME TAM PAK PRAVIDELNĚ PO DLOUHÝCH SEDM LET.

PŮVAB ONOHO STAROBYLÉHO MÍSTA TKVĚL V TOM, ŽE TU BYLO NEPŘEBERNĚ

KRÁSNÝCH PAMÁTNÝCH STAVEB: STŘEDOVĚKÝ HRAD SPOJENÝ S RENESANČNÍM ZÁMKEM, STAROBYLÉ A VZÁCNĚ MĚŠTANSKÉ DOMY NA PROSTORNÉM NÁMĚSTÍ S KOUZELNĚ TAJUPLNÝMI DVORKY, ŘADA CENNÝCH KOSTELŮ, DVA TEHDY POLOROZPADLÉ KLÁŠTERY, STARÉ SÝPKY, MLÝNY, PIVOVAR A HRBITOVY. K TOMU JAKO VÍTANÝ LETNÍ BONUS VELIKÝ KOUTACÍ RYBNÍK PŘÍMO UPROSTŘED MĚSTA A DALŠÍ SKVĚLÉ KOUPAŇI NA NEDALEKÉ PÍSKAŘNĚ. PROSTĚ MALÝ PIŠTICKÝ PRAZDNINOVÝ RAJ.

OVŠEM - NA TOM VŠEM BYLO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ, ŽE NÁM PANÍ KULHAVA! DOMLUVILA MOŽNOST HRÁT A ZPÍVAT PRAKTICKY VŠUDE, KDE JSME SI VZTOMĚLI. ABYCHOM SE NĚJAK ODUDĚČILI ZA TU NEBÝVALOU PŘÍVĚTIVOST, USPOŘÁDALI JSME TU, VEDLE BĚŽNÝCH PRAZDNINOVÝCH HRACÍCH POBYTŮ, I TŘI ROČNÍKOVÉ FESTIVALU, KTERÝ NESE JMÉNO PO MÍSTNÍM RODÁKU, SKLADATELI, VARHANÍKU A REGENSCHORIM, ŽÁKU A POZDĚJI UČITELI NA ZDEJŠÍM JEZUITSKÉM GYMNAZIU.

¹² TĚM JSE VYTVOŘILI HUDEBNÍ TRADICI,
KAŽDOROČNÍCH VÝROČNÍCH HUDEBNÍCH
SLAVNOSTÍ, KTERÉ SE TU ODBÝVAJÍ OD
KONCE 90. LET 20. STOLETÍ PODNES.

NA MONOTEMATICKÉ OBLÁCE TOMHO
ČÍSLA SI DOVOLUJEME FOTOGRAFIEMI
PŘIPOMENOUT TY SLÁVNÉ CHVÍLE V DĚ-
JINÁCH PÍŠTICTVA, KDY JSME S MUZIKOU
PROCHÁZELI ULICEMI NA SLAVNÝCH PRO-
CESÍCH, PŘI VYPRODANÝCH KONCERTECH
V GOTICKÉM KLÁŠTERNÍM CHRÁMU
ČI PRO VYBRANÉ PUBLIKUM OŽIVOVALI
MALBENÁ ZÁKOUTÍ RENESANČNÍCH
DOMŮ

(—)(—)(—)(—)(—)(—)(—)(—)(—)(—)

A NAKONEC OBLÍBENÉ ANKETNÍ OTÁZ-
KY NEJEN PRO MILOUNÍKY DOBRÉ ČO-
KOLÁDY. JEN POZOR! TENTOKRÁT NEVÍ-
TĚŽÍ RYCHLOST, ALE VÝSTIŽNOST, PŘES-
NOST, VTIPNOST A LITERÁRNÍ A GRAFICKÁ
KVALITA ZPRACOVÁNÍ VAŠICH ODPOVĚDÍ,
KTERÉ POTOM ZVEŘEJNÍME V DALŠÍM ČÍSLE.

¹³ ANKETKA - ANKETA - ANKETA

UHODNI NEJPRVE JMÉNO TOHO PRO-
PÍŠTICTVO TOLIK DŮLEŽITÉHO MĚSTA.
PAK SE ZAMĚŘ NA JEHO BOHATOU HISTO-
RII A SOUČASNOST. POPIS, PROČ JE TAK
CENĚNO, KTERÍ VLADAŘI V TOM MĚSTĚ PRSÍ,
JAK SE JMENOVAL A CO NAPISAL ONEN CI-
TOVANÝ HUDEBNÍ RODÁK, JESTLI JSME UŽ
OD NĚJ NĚCO HRALI, V JAKÉŽE ŠKOLU TO
STUDOVAL A PAK I UČIL, JAK SE JMENUJE
STAROBYLÝ GOTICKÝ KOSTEL, A JAK RYBNÍK,
A ZDA JE KOUPAČ, KDE TU MÁJÍ NEJLEPŠÍ
ZMRZLINU A TAK DÁLE A TAK PODOBNĚ.

A TOŽ SCHVÍ DO TOHO. JAKŽE?
STRUČNĚ, VÝSTIŽNĚ, PŘEHLEDNĚ, OBRAZNĚ
A VTIPNĚ. A NEZAPOMEŇTE, ŽE MNOHÍ NA
FOTKÁCH JSOU RODIČI DNEŠNÍCH VAŠICH
KOLEGŮ Z PÍŠTIBANDU! MOHOU POMOCI.

Příroda v našich rukou 4

Milí čtenáři, v tomto čísle ve článku „Příroda v našich rukou“ jsem se (po návrhu zdejší redaktorky) rozhodla zaměřit na to, jaké počiny se nám ohledně přírody povedly. Přece jen, nemůžeme být stále pesimisti a dívat se jenom na to, co jsme podělali. Takže pojďme se teď společně pochválit a podívat se na to, co se lidstvu opravdu povedlo!

Generaci Z není planeta jedno:

„Mladá Švédka Ioni v srpnu každý den seděla před parlamentem své země a vyžadovala po vládě snížení emisí. Po švédských všeobecných volbách pokračovala ve stávkách každý pátek. V prosinci 2018 promluvila na klimatické konferenci OSN v polských Katovicích, v lednu pak přednesla projev na Světovém ekonomickém fóru v Davosu. V obou výstupech kritizovala politiky za nedostatečnou reakci na klimatické změny a žádala je o rozhodnější kroky na ochranu životního prostředí.“

autor: Vít Voltr

zdroj: wave.rozhlas.cz

Snížování znečištění ovzduší výfukovými plyny automobilů:

Toxické emise z jednoho automobilu ze 60. let jsou asi stejně vysoké jako ze sta moderních automobilů. Nemalou zásluhu na radikálním snížení těchto emisí má objev katalytických konvertorů (hovorově katalyzátorů). Tato zařízení v posledních čtyřiceti letech zabránila emisím znečišťujících látek ve výši až jedné miliardy tun. Spotřebitelé, politici a aktivisté žádají ještě více, protože moderní katalytické konvertory mohou snížit emise o více než 90 %. Proto se vědci a inženýři snaží tato zařízení stále vylepšovat, aby se plnily stále přísnější požadavky na čistotu ovzduší.

autor: Václav Vaněk

zdroj: www.3pol.cz

Zelené střechy, šance pro budoucnost:

Městské prostředí se vyznačuje velkým množstvím zastavěných a zpevněných ploch, které negativně ovlivňují mikroklima, kvalitu půdy a koloběh vody. Nízké albedo a znečištění ovzduší přispívají ke zvyšování teplot ve městech. Obecně platí, že teplota v městském prostředí je vyšší než ve volné krajině, tento jev se označuje jako tepelný ostrov města. Jednou z možností, jak zlepšit mikroklima ve městech, je využití vegetace. V místech, kde není kvůli husté zástavbě možné vysazovat zeleň do rostlého terénu, mohou být rostliny vysety či vysázeny na střechách budov. Přínosy zelených střech a zelených fasád už byly nespočetněkrát popsány. Ochlazují okolí budov i budovy samotné, zadržují dešťovou vodu a odlehčují tím kanalizační síť v přívalových deštích, snižují prašnost a hlučnost. Podporují také biodiverzitu živočišných druhů, vytvářejí příjemné prostředí k odpočinku a mají mnohé další výhody. To vše na plochách, které jsou dosud v drtivé většině nevyužité.

zdroj: www.asb-portal.cz

text: Jana Šimečková

Výzva pro odvážné čtenáře

Tentokrát bude výzva až neobvykle free (protože ji nechám na vás). Inspirujte se našimi vydařenými počiny a vytvořte si výzvu podle nich. Např., když vás zaujalo, jak jsme si poradili s výfukovými plyny, udělejte si jako výzvu třeba to, že týden omezíte přepravu autem. Když jste se naopak shlédlí v protestech Greta Thunberg, zkuste ji v nich nějak podpořit...atd.

Zkrátka a dobře, vytvořte si svoji vlastní výzvu! Hodně štěstí! (Příště to už bude zase na mně...)

Alena Rašová

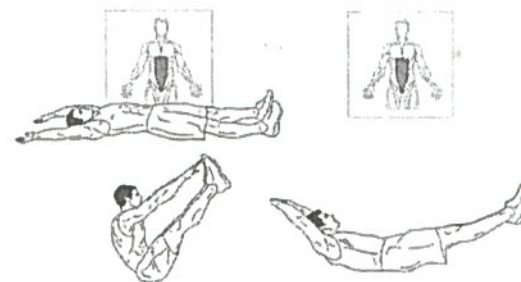
Kapitola pátá:

Málem jsem umřel

Ráno mě probudil skřípot padacího mostu. Vylezl jsem ze stanu. Najednou se mi podlomily nohy, cítil jsem, jak jed v mém těle páchá neuvěřitelné škody, a pochopil jsem, že jestli do hodiny nenajdu nemocnici se zkušeným doktorem, je se mnou amen. Urychleně jsem sbalil stan a vydal se do města. Hned u brány se mi přitížilo. Vyhledal jsem první drožku a řekl kočímu, aby mě co nejrychleji odvezl do největší nemocnice ve městě. „Největší?“ podivil se. „Máme tu jenom jednu.“ „Aha, tak do té,“ odpověděl jsem. Kočí vyrazil. Protože mi bylo zle, nesledoval jsem cestu.

„Pane vstávejte!“ to mě probudilo. Zjistil jsem, že ležím na nemocničním lůžku. Vedle mě stál doktor. Řekl mi: „Pokousal tě medvěd *tyjorský*, jeho jed je smrtelný, ale existuje lék. Bohužel je ho málo a je hodně drahý a já chci vědět, jestli máš jeden a půl zlatého? Pokud ano ihned ti ho aplikuji do žíly, ale pokud ne dám ti jenom zklidňující látku a s jedem se budeš muset poprat sám.“ Ihned jsem mu dal požadovanou částku a on mi vstříkl do žíly trochu zelené tekutiny. Upadl jsem do bezvědomí. Probudil jsem se a mým tělem zmítaly strašné křeče. Pomalu jsem začínal chápat, že lék asi nezabral a je můj konec. Pořád jsem to ale nechápal. *Jak můžu zemřít?! Ptal jsem se sám sebe. To je přece nemožné. Ještě jsem v životě nepoznal tolik hezkých věcí.* Pohled se mi začal mlžit a já jsem nedokázal pořádně přemýšlet. Pomalu jsem se propadal do nicoty a cítil, jak se propadám a potom nic.

Dej si do těla!

Pomalé sklapovačky

Začni v leže na zádech s nataženými rukama za hlavou. Nejprve zvedni ze země ruce spolu s nohama (cca 10–15 cm nad zem). **ZATNÍ BŘICHO** a postupně zvedni i zbytek těla až do sedu. Nohy můžeš pokrčit a nebo narovnat jako na prostředním obrázku. Důležité je, aby se tento cvik dělal pomalu, ne **ŠVIHEM!!** Musíš se zvednout břichem! Nikoliv švihem, zádům by se to také nelíbilo. Takže **POMALU** pomocí břicha se dostat do sedu a pomalu, zase do lehu.

3KUS ALESPON 10x ZA DEN

Pokud by ti to hodně nešlo, tak jich udělej míň, ale pořádně!

Po docvičení se pořádně protáhni!! Bud'to lehni si na záda, ruce za hlavu a snaž se natáhnout co nejvíce, jako by tě za nohy a ruce někdo tahal, důležité u toho je prodýchat to. Prodýchat břicho, několikrát klidně natáhnout povolit a znova. Nebo pozice „kobra“ viz druhý obrázek. Pohlídej si propnuté špičky nohou a mírně zakloněnou hlavu. Důležité prodýchat břicho!! Protahování je pro **TEBE**, aby tě zítra nebolely svaly... tak to dělej opravdu pořádně :)

Hádky

Čím je toho více tím méně váží.

Sedí panna na zahrádkách v devatero
kabátkách a těm kdo ji sylečou
slzy z očí tečou.

Trochu voda, trochu zem, volá na tě nechod'sem.

Listy mám a strom ne; sem.

Města mám, domy žádné, lesy mám, stromy
žádné, vody mám ryby žádné.

Bežím, běžím, nemám dech, přitom
ležím na zádech.

Mladá je velká stará je malá.

Kdo mé jméno vysloví, hned mne zničí.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI NA STRANĚ 22

")

")

VTIPY

")

")

")

") 19

Pepíček ve škole zlobí a dostane za trest
napsat 100x "NEBUDU TYKAT PANÍ UČITELCE".
Pepíček to napsal 200x a paní učitelka
se ho překvapeně zeptá: "Pepíčku, proč
jsi to napsal 200x?" "Óle," odpoví
Pepíček, "jsem ti chtěl udělat radost."

Učitelka napsala žákovi do žákovské.
"Smrdí, umývat!!!"

Otec odepsal:

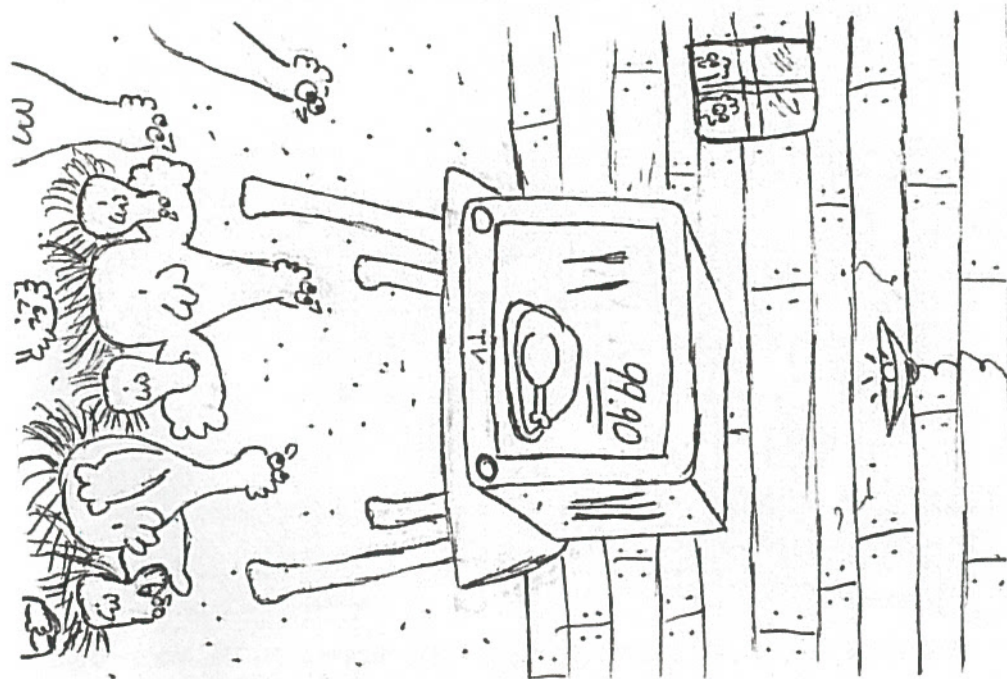
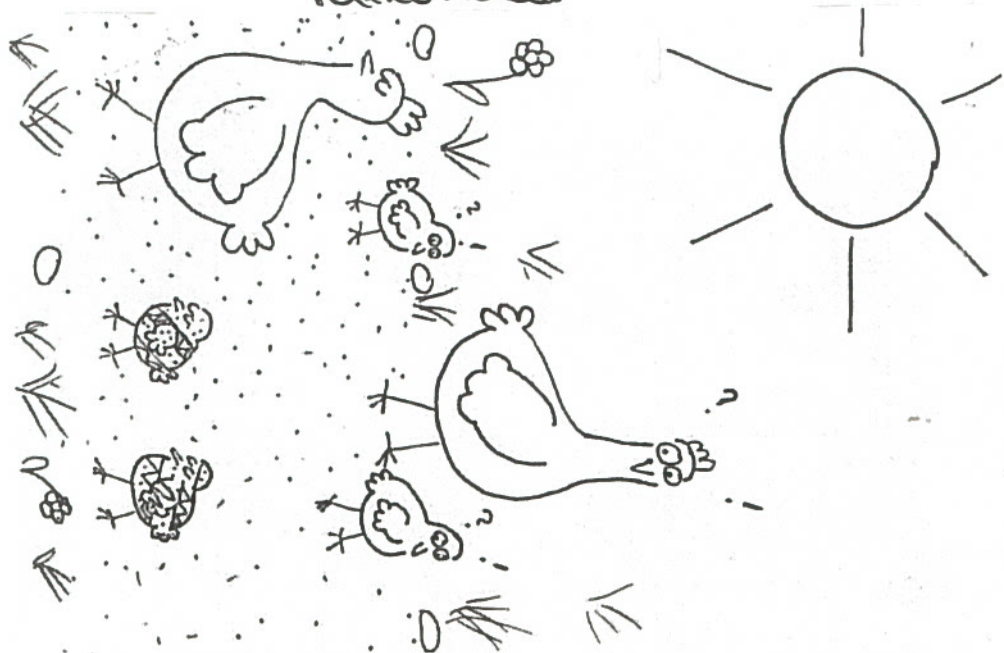
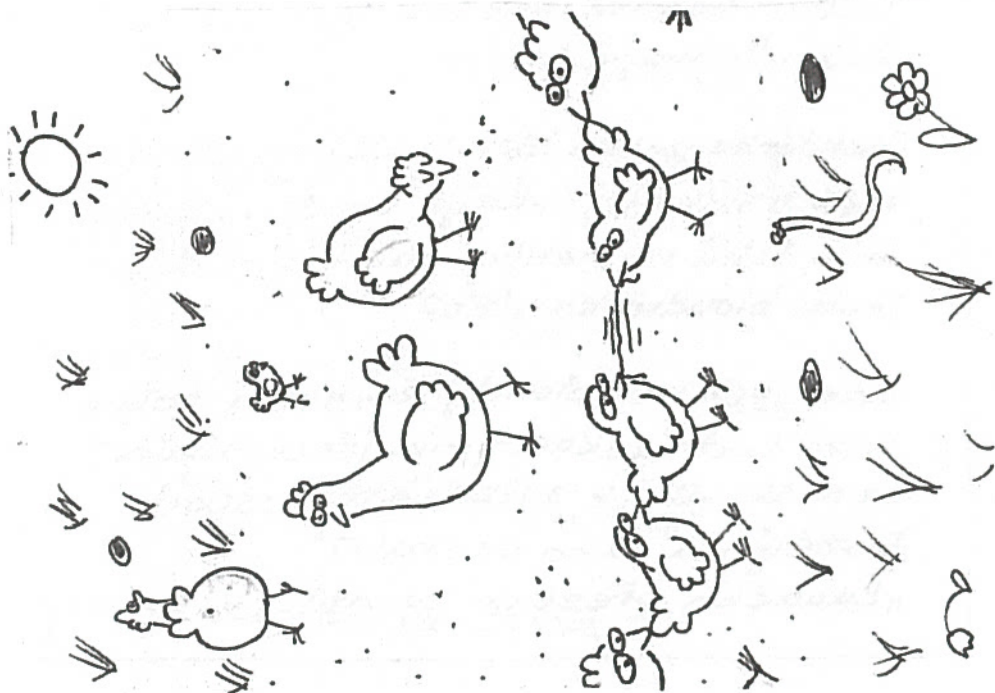
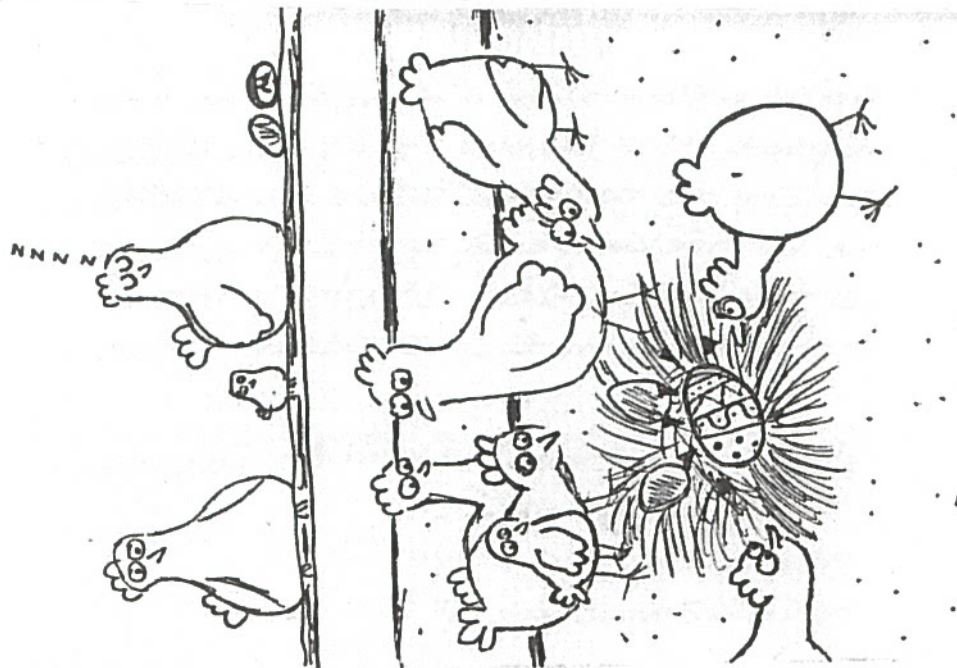
"Učit, nežmuchat!!!"

Učitel k žákovi: "Kde leží Afrika?"

Žák: "Na mapě."

Blondýnka potká blondýnku na ulici
hned jí navrhuje: "Když uhodneš, kolik
mám laků na nehty, tak ti oba dám!"
Druhá blondýnka: "Pět?"

Potká policista blondýnku, která táhne
velké hodiny. "Kam s tím jdete, slečno?"
optá se. "Ale, k zvěrolékaři," odpoví
blondýnka. "A co se stalo?"
"Kubačka přestala kukat!"

Knihomolovna

Země příběhů

za hranice království

© pohádkami to jen začalo

Maskovaný muž prchá a rada víl nevěří, že by pro Země příběhů mohl představovat vážné nebezpečí. Alex a Conner se proto opět musí spolehnout sami na sebe a na své nejlepší přátele: Mášenkou, Jacka, červenou karkulku a matku husu. Záhadný nepřítel totiž ovládá mocné kouzlo, jehož pomocí dokáže proměnit každou knihu v portál, prostřednictvím kterého vstupuje do jejího světa, začíná shromažďovat armádu těch nejhorších ničemů, kteří se v knihách kdy objevili, a připravuje útok. Sourozence Baileyovi a jejich přátele tak čeká dobrodružná cesta za hranice Země příběhů! Napříč zemí Oz, fantastickou zemí nezemí nebo Alenčiným krajem divů...

teka, svíčka, tichno!

ODPOVĚDI ZE STRANY 18 - díly, cibule, bílá to, kniha, mapa,

Vyhrávání na malebném dvorku Langrova domu.

Koncert v kostele sv. - hádanka v textu.

Zvaní návštěvníků u Mariánského sloupu na náměstí

Hudební průvod k hradu a zámku